

se på med særdeles kritiske øjne. Hvis den lovgivende forsamling giver vidtgående bemyndigelser til indgreb i den enkelte bedrift, bør der som minimum være mulighed for at klage over eventuelle overgreb.

Alt i alt støtter Det Konservative Folkeparti forslaget, men den praktiske gennemførelse er altså ikke beskrevet godt nok, og vores forbehold er derfor følgende: at zoonoseregistret skal følge offentlige registres lovgivning, at finansiering skal finansieres af offentlige midler, og at antallet af ministerbeføjelser skal reduceres.

I øvrigt vil jeg se frem til en positiv behandling af lovforslaget i udvalget.

Jørn Jespersen (SF):

I SF er vi som udgangspunkt positive over for forslaget. Vi synes, det er godt og rigtigt og vigtigt at gøre en forstærket indsats for at forbedre sundhedstilstanden og for at forhindre smitte fra dyr til mennesker.

Vi har en række tekniske spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsbehandlingen for at få dem bedre belyst.

Så vil vi gerne understrege, at det problem, der ligger i den nuværende måde at producere landbrugsvarer på her i landet, jo langtfra er løst ved hjælp af dette lovforslag. Vi har for nylig kunnet se, at Danmark har indtaget en meget kedelig førsteplads, når det drejer sig om forekomsten af salmonellabakterier i kyllinger. Vi hører jævnlig om nye problemer med forebyggende medicinbehandling i svinebesætninger.

Vi mener grundlæggende, at de sundhedsproblemer, der i dag findes med vores fødevarer, har noget med vores produktionsform at gøre. Spørgsmålet er, om tiden ikke er kommet til, at de politiske partier og landbrugets organisationer indgår i en reel dialog om, hvilke produktionsformer vi skal have i dansk landbrug i fremtiden.

Det er vores opfattelse, at den måde, man i dag producerer landbrugsvarer på, med nogle kæmpemæssige industrilignende bedrifter, fører til, at de samfundsmæssige omkostninger ved landbrugsproduktionen langt overstiger det, som de burde være. Det kan godt være, at forbrugerne i nogle tilfælde får billige fødevarer, men resultatet er, at man skal betale de afledte omkostninger til f.eks. at bekæmpe salmonella og til at afholde de udgifter, der også ligger i det her lovforslag, via skat og via alle mulige andre udgifter, og at vi dermed i virkeligheden produ-

cerer dyrere, dårligere og mere sundhedsfarlige fødevarer, end vi kunne gøre.

Vi er altså positive over for det foreliggende lovforslag, men vi understreger, at det langtfra løser de helt grundlæggende problemer, der findes i dansk landbrugsproduktion, og ikke løser de grundlæggende sundhedsmæssige problemer, som den industriprægede landbrugsproduktion i dag skaber.

Mogens Christensen (FP):

Fremskridtspartiet er også meget positivt over for selve lovforslagets formål: at beskytte menneskers sundhed ved at iværksætte nogle foranstaltninger mod zoonotiske smitstoffer.

Vi har selvfølgelig også nogle betænkeligheder ved dette lovforslag. Ifølge § 3 kan landbrugsministeren fastsætte særlige regler om undersøgelse af dyrehold, herunder udtagning af prøver af levende dyr, slagtekroppe m.v. Det, jeg især har hæftet mig ved, er den sidste sætning: »I reglerne kan tillige fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed«. Derfor vil jeg spørge landbrugs- og fiskeriministeren, om man også i tilfælde af, at man udtager enkelt dyr, kan få fuld erstatning for dyret.

Vi mener også, at der i § 8 er nogle tvivls spørgsmål, som vi gerne vil have besvaret. Ved aflivning eller påbud om fjernelse af dyr og ved destruktion, tilintetgørelse eller bortskaffelse af foder, æg, mælk og lignende produkter yder staten ejeren erstatning, der svarer til dyrenes eller produkternes værdi, samt en erstatning til hel eller delvis dækning af det herved opnåede driftstab. Men i stk. 2 er det, som om man tager forbehold; hvad betyderer maksimeringen af den erstatning, man vil yde fra statens side? Og i stk. 3: I hvilket omfang er der begrænsninger for statens afholdelse af udgifterne? Vi mener, vi skal have klart beskrevet, hvilke forbehold landbrugs- og fiskeriministeren vil tage.

Med hensyn til § 12 er vi modstandere af, at tilsynsmyndighederne til enhver tid – og som jeg læser det, uden på forhånd at have meddelt ejeren det – kan komme ind på en privat ejendom. Vi mener ikke, det er rimeligt, at man til enhver tid uden at meddele det til ejeren kan komme ind på en privat ejendom. Vi vil gerne have det ændret, således at man måske anmelder sin ankomst – og derved eventuelt får den modstand, som vi ofte har set ved den slags tiltag. I øvrigt er der jo ifølge § 17 mulighed for, at man kan gå ind og foretage en ransagning.